

Mor, mor og barn (debatindlæg, Weekendavisen 30. december 1999)

Insemination. Lesbiske forældre er ikke et problem. Kønsrollerne er flydende.

Af Pernille Rübner-Petersen

JORDEMODER Nina Stork har åbnet en privat klinik på Amager, hvor lesbiske kan blive insemineret. Folketinget forbød ellers for to år siden insemination af lesbiske. Men da kunstig befrugtning ikke er kvalificeret som et operativt indgreb, må Nina Stork, fordi hun ikke er læge inseminere lesbiske. På hendes klinik koster det 3.700 kr. I offentligt regi koster det 1.600 kr.

Argumentet imod lesbisk ret til at få børn med hjælp fra de offentlige klinikker handler om fraværet af en far. Ikke at lesbiske skulle være dårlige forældre, men man mener, at manglen på en fader, social eller biologisk, er en fornægtelse af barnets tarv. Heteroseksuelle kan få børn med en ukendt donor. Det begrundes med, at en social far er til stede. Man mener også, at når naturen har valgt, at et barn kræver en mand, så skal han altså også være der, evt. som stedfortræder. Her ses altså bort fra den sociale virkelighed, hvor børn af enlige mødre har utilfredsstillende, lidt eller ingen kontakt med deres far.

I disse år er faderen centrum; næsten som moderen var det i 1800-tallet. Nogle er bange for, at drengebørn afmaskuliniseres i et samfund, hvor kvinder dominerer i daginstitutionerne, i skolerne og i hjemmene. Der tales ligefrem om, at samfundet er blevet matriarkalsk. Nu har det aldrig været forbudt mænd at tage sig af deres børn. Men det virker som om, at børnenes betydning i livet, og for livet, først er gået op for mændene med skilsmissernes indtog i parforholdene.

Tidligere mente man, at mødre var absolut nødvendige for børn, og at fædre først og fremmest skulle gå på arbejde. Hvilket jo også var en nødvendighed, når mødre skulle være hjemmegående og tage sig af barnet. Således var cirklen sluttet. Trods kvindefrigørelsen i 1970'erne med en vis opblødning af rigide kønsroller, mener man i dag, at drenge kun kan blive til mænd med en mand som forbillede. En pige vil på grund af livet i daginstitutionerne vokse op med kvinder alle vegne. Hun skal nok blive kvinde, synes logikken at være. Der er i hvert fald ikke nogen, der bekymrer sig om hendes kønsidentitet.

Har man forældre af samme køn, går systemet helt i fisk. Hvis lille Peter vokser op med to mødre, har han ikke nogen at identificere sig med og slet ikke nogen at rette sin seksualitet mod.

Medmindre han tror, han er kvinde. Og lesbisk. Han er forudbestemt til en skæbne som lesbisk

transvestit! En pige vil tilsvarende blive fuldblodslesbisk. Ikke helt så slemt. Men alligevel. Det kan selvfølgelig også være, at børnene bliver så smaskforvirrede, at de ender som biseksuelle androgyner. Når feminine og maskuline kvaliteter ikke mere er tilknyttet et bestemt køn, så tager man vel bare for sig af retterne uden at tænke over, om de nu også er sunde for én. Når man ikke ved, om man er tyk eller tynd eller om maden feder eller ej, så æder man måske for en gangs skyld det, der passer én. Og så er man måske heller ikke så sippet med, hvad andre er lavet af. Med hensyn til artens overlevelse, er det ikke så vigtigt mere, hvad vi er. Om vi er det ene eller det andet eller noget midt imellem. Så er vi tilbage til inseminationen igen. Og det næste som er inden for rækkevidde: Rugemødre-teknikken. Lovlig insemination af enlige kvinder og lesbiske foregår på Jordemoderklinikken STORK, Isafjordsgade 5, 2300 Kbh. S.